

ప్రసా దరాబాద్ లో ఫ్లయిట్ ఎక్స్కియూర్ టెండుస్టర్ గంటల తర్వాత వెస్ట్ బెంగాల్ లోని 'బాగ్ డోగ్రా'లో దిగి.. జీప్ లో మూడు గంటలు ప్రయాణించాక.. ఇండియా - భూటాన్ సరిహద్దు చేరుకున్నాం. టెండుదేశాలను వేరుచేసే విభజన రేఖను చూడటం నాకిదే మొదటిసారి. నేను నిల్చున్న ఆ టెండుగుల నేలకు.. ప్రపంచంలోనే అత్యధిక జనసాంద్రత కలిగిన అతిపెద్ద ప్రజాస్వామ్య దేశం ఒకవైపు - ప్రపంచంలోనే అతి తక్కువ జనసాంద్రత కలిగిన ఆకలి అలజడులూ లేని చిన్నదేశం మరో వైపు ఉన్నాయన్న ఆలోచనే నాలో భావోద్వేగాన్ని కలిగించింది. బోర్డర్ మీదే 'ఆన్-ఆరైవల్ వీసా' తీసుకుని, ఎదురుగుండా ఉన్న పక్క దేశపు హోటల్ కు చేరుకున్నాం. అక్కడే భోజనం చేసి నిద్రపోయాం.

యాత్ర

భువి నుంచి దివికి.. భూటాన్!

'సంవత్సరానికోసారి భూటాన్ వెళ్ల గలిగిన వారు

ఈ భూమ్మీద అదృష్టవంతులు' అంటారు ఓల్గా. ఆ అదృష్టాన్ని వెతుక్కుంటూ

ముప్పై నుంచి అరవై అయిదేళ్ల వయసున్న మరో పదకొండుమంది

మహిళలతో కలిసి వారంరోజుల భూటాన్ యాత్రకు బయల్దేరాను.

చలో డోర్ డెన్నా..

రెండోరోజు ఉదయమే ఢిల్లీకి దక్షిణం వైపు ఉన్న బుద్ధుడి విగ్రహం 'డోర్ డెన్నా' చేరుకున్నాం. 169 అడుగుల ఎత్తుతో బంగారు పూతతో ఉన్న భారీ కంచు విగ్రహం అది. మేఘావృతమైన ఎత్తయిన కొండల మధ్య నీరెండ తాకిడికి పసిడికాంతులతో మెరిసిపోతున్న బుద్ధుణ్ణి చూడటానికి రెండు కళ్లూ చాలలేదు. పాలనురగలాంటి మేఘాలు బుద్ధుణ్ణి ఆలింగనం చేసుకోవడానికి చేతులు చాపుతున్నాయా? లేక ఆ బుద్ధుడి మేఘాల్లోకి చొచ్చుకుపోతున్నాడా!? అన్నట్లున్న ఆ తధాగతుడి రూపాన్ని చూసి తరించడమే తప్ప.. వర్తించనలవి కాదు. అసంకల్పితంగా వజ్రాసనం వేసుకుని కాసిపు ధ్యానముద్రలోకి వెళ్లి పరిసరాల్ని మర్చిపోయాను. ఎవరో తట్టి లేపితే అక్కణ్ణుంచి మెట్టిక్కి లోపలికి వెళ్లాను. మిరుమిట్లు 'గొలిపే బంగారుపూతతో

